

F.M.C.
1904

No. 152

Lema: Tempore languescunt flores, et tempore surgunt
Ovidius

Cançons catalanas

pera cant y piano

presentadas al 1.er certamen del Orfeo Catalá,

obtant al premi quart consignat en lo

cartell.

Joseph M.ª Coquil. Fbre

1.ª "Bella flor"

2.ª "Lo collaret"

3.ª "Prometatje"

4.ª "Esclat de joya d'amor"

Concurs de 1904
Primer accésit al tema IV.
100 ptas.

Barcelona 15 d' abril de 1904.

1^a "Bella flor"

Andte
p
 Veu Un ma-ti de prima - ve ra Va bro - tar be-lla una flor Guila
Piano

rit. *Poco piu mosso*
 veu tanençis se ra Prou se sen fe-rit d'a-mor Be-lla flor jo't canta
rit.

ritar. daudo poco *tempo.*
 ri-a Cançons dolças com la mel Si tin-gués com ne vol dria La veu d'un angel del cel.

rit.
Ped. **Ped.* *Ped.* **Ped.*
 D.C. ab les diferents
 lletres y repetint com a es-
 tribillo Bella flor jo't can-
 taria &

No 3. Prometatje.

Andte
 G: C# 9 9 9 9 | 9 9 9 | 9 9 | 9 9 | 9 9 9 9 |
 Jar-di-ne-ra sou jar-di-ne-ra her mo sa jo vull u-na

9 9 9 | 9 9 | 0 | 9 9 9 9 | 9 9 9 | 9 9 | 9 9 |
 flor de vos tre jar-di do-nen me'l cla-vell do-nen-me la ro-sa

meno mosso
 9 9 9 9 | 9 9 9 | 9 9 | 0 | *p* 9 9 9 9 | 0 | 9 9 9 9 |
 y si mes vos plau deu me'l ges-sa-mi quari de ta quay! quari-de-ta

tempo *mf* 0 | 9 9 9 9 | 9 9 9 | 9 9 | 0 *Pausa* || 9 9 9 9 | 9 9 9 |
 quay y si mes vos plau deu me'l ges-sa-mi - Sou un bell ga lan que cer

9 9 | 9 9 | 9 9 9 9 | 9 9 9 | 9 9 | 0 | *p* 9 9 9 9 | 0 *meno mosso*
 queu flo-re-tas las de mon jar di totas son per vos si'm di-eu d'a-mor

9 9 9 9 | 9 9 | 9 9 9 9 | 9 9 9 | 9 9 *rit.* | 0 *Pausa* || 9 9 9 9 |
 dol sas parau le tas si vol quessou ser mon ay mat es-pos Veniu a ma

9 9 9 | 9 9 | 9 9 | 9 9 9 9 | 9 9 9 | 9 9 | 0 |
 llar bella jar di-ne-ra se ramplonjo nin lo nos tre ca-sal

9 9 9 9 | 9 9 9 | 9 9 | 9 9 | 9 9 9 9 | 9 9 9 |
 ma es po-sa se-ren ma fa-daieu ei se ra que'nfara tas tar bresca

meno mosso 9 9 | 0 | *p* 9 9 9 9 | 0 | 9 9 9 9 | 0 | *tempo* *f* 9 9 9 9 |
 ce-les-tial *ten* quari de ta quay quari de ta quay que'nfara tas-

9 9 9 | 9 9 | 0 ||
 tar bresca ce les tial.

N.º 2. Lo Collaret.

U-na ni ne ta her nosa de dolç mi rar —
 en tre las flors s'a-ja sa d'un florit prat — Ella mar-
 ci day trista sols sab plo rar — perquesa llunyas terras lo
 seu ga lau — fi — nesas de la mor La-ra li
 rom son dolç cas d'escot-tar li rom la ra'.

Lo collaret

Una nineta hermosa
 De dols mirar
 Entre las flors s'ajassa
 D'un florit prat,
 Ella marcida y trista
 Sols sab plorar
 Perque es a llunyas terras
 Lo seu galan.

finesas del amor

Lara - lirou
 Son dolsas d'escollar
 Lirou - lara'.

Un pelegrí l'ovira
 Li va a parlar

No ploreu mes nineta
 Pel vostre aymant

Ple d'amor y ventura
 Prou tornarà

Y un collaret de perlas
 Vos portarà

finesas del &.

Las parauletas tendras
 Calman los planys
 De la nineta hermosa
 De dols mirar

¿L'heu vist al que jo adoro
 Terras enlla'?

Bon pelegrí, diheu-mho,
 Si l'heu trobat.

finesas &.

Lluny d'eixos prats y planas

D'altres ni hi ha

Mont riu la primavera

Tot temps del any

Mil flors allí revoltan

Al bell galan

Ell las rebutja totes

Ab vos pensant.

finesas &.

La nova que m'heu dada

Deu vos la pach,

Del ser jo n'anyoro

Parlau... parlau...

Dintre mon cor ressona

Vostre parlar

Vos si no sou un angel

Prou sou un sant

finesas &.

No soch un sant ni un angel

Soch lo galan

Que per vos ha cercada

felicitat.

Ple d'esperansa un dia

Vos vaig deixar

Vuy ple de ditxa torno

Molt mes aymant

finesas &.

Lo collaret que us porto

Be vos plaura

Las llágrimas lo forman

que heu derramat

L'amor me las portava

Terras enlla

Y ab filets d'or ne feya

Bell enfilall.

finesas &.

Las aus alegres cantan

Entre'l brançan,

Riken las flors jolivas

Perfums llensant,

Tot vessa goig y joya

Pel florit prat:

Que es dols l'epitalami

Dels dos aymants.

finesas del amor

Lara - lirou

Son dolsas d'escollar

Lirou lara'.

"Bella flor"

Un mati de primavera
Va brotar bella una flor,
Qui la veu tan encisera
Prou se sen ferit d'amor.

Bella flor, jo't cantaria
Cançons dolces com la mel,
Si tingues com ne voldria
La veu d'un angel del cel.

Una font fresca y galana
Fa remor sos peus besant,
Y aixís pren la flor ufana
Mes que cap flor del vessant.

Bella flor jo't cantaria &c.

Papallons a voladurias
D'or son calzer han besat
Y'ls aucells ab sas canturias
Diuen que es reina del prat.

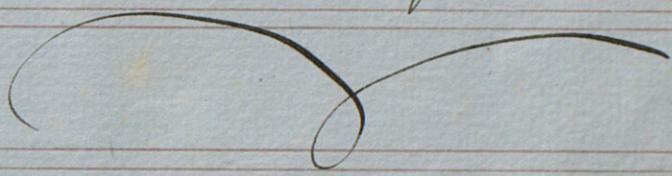
Bressolantla l'aura pura,
Li diu mots d'amor encies,
Y ab sas gracies y hermosura
Fins al sol ne te corprés.

Quan la flor n'es mitj desclosa
Brilla y riu l'astre mes bell
Y prenentla per esposa
La cobeja ab rich mantell.

No n'es pas ab seda fina
Lo mantell ni ab or teixit
Sino ab raigs de llum divina
Procedents del infinit.

Benehit siga l'misteri
D'eixa sobira d'aquesta llum,
Que a la flor dona l'imperi
Del color y del perfum.

Bella flor jo't cantaria
Cançons dolces com la mel
Si tingues com ne voldria
La veu d'un angel del cel.

2^a Lo Collaret.

Allegretto con motto.

Veu

U - na ni - ne ta her - mo - sa de dol - s mi -

Piano

rar - - en tre las flors s'a jas - sa d'un flo rit prat -

e - lla mar ci da y tris ta sols sab plo - rar - - per que es a llunyas te rras lo

Seu ga - lau - - - - - fi - - - ne sas del a -

poco meno.

mor la ra li rom son dolçes d'escol-tar li rom la ra. Com a tornada o
 estribillo sempre
 finesas del amor d.

rit. tempo

col la voce.

Se repeteix totas.

Lo collaret.

Una nineta hermosa
 De dols mirar
 Entre las flors s'ajassa
 D'un florit prat,
 Ella marcida y trista
 Sols sab plorar
 Perque es a llunyas terras
 Lo seu galan.

Finesas del amor,
 Lara-lirom,
 Son dolçes d'escollar,
 Lirom-lara.

Un pelegrí l'ovira
 Li va a parlar
 - No ploreu mes, nineta,
 Pel vostre aymant,
 Ple d'amor y ventura
 Ja tornará
 I un collaret de perlas
 Vos portará.

Las parauletas tendras
 Calmau los planys
 De la nineta hermosa
 De dols mirar
 - L'heu vist al que jo adoro
 Terras enllá?

Bon pelegrí, dieumho,
 Si l'heu trobat.
 - Lluny d'eixos prats y planas
 D'altres n'hi ha,
 Nont riu la primavera
 Tot temps del any;
 Mit flors allí revoltan
 Al bell galan,
 Ell las rebutja totas
 Ab vos pensant.

- La nova que m'heu dada
 Deu vos la pach,
 Del ser que jo n'anyoro
 Parlau... parlau...
 Dintre mon cor ressona
 Vostre parlar,
 Vos, si no sou un angel,
 Prou sou un sant.

- No soch un sant ni un angel
 Soch lo galan,
 Que per vos ha cercada
 felicitat;
 Ple d'esperança un dia
 Vos vaig deixar,
 Muy ple de ditxa torno
 Molt mes aymant.

Lo collaret que us porto

Be vos plaurá
 Las llágrimas lo forma
 Que heu derramat,
 L'amor me las portaba
 Terras enllá
 I ab filets d'or ne feya
 Bell enfilall.

Las aus alegres cantan
 Entre'l brançam,
 Riuen las flors jolivas
 Perfums lleusant,
 Tot vessa goig y joya
 Pel florit prat:
 Que es dols l'epitalami
 Del dos aymants.

Finesas del amor
 Lara-lirom
 Son dolçes d'escollar,
 Lirom-lara.

3^a "Prometatje."
 Mod^{to} (♩ = 100)

Veu

Jar-dinera sou jar di ne ra hermosa jovulluna flor de vos

Piano

Sempre legato.

tre jar di. Doneu me'l cla vell doneu me la ro sa y si mes vos plaudemé'l

meno mosso *tempo*

ges sa-mi, quari de ta quay, quari de ta quay y si mes vos plaudemé'l gessa-

meno mosso *tempo*

mi Sou un bella languiecer queu flore tas las de mon jar di totas sou per vos

Pausa

meno mosso *rit* *tempo* *rit.* *Pausa*

Si'm dieu d'a mor dolçes parau le tas si vol quessiu ser monay mat es - pos Veniu ama

Marbella jar di nera se r'aim floujo niu lo nos tre ca sal ma esposa se reu ma fa

meno mosso

da enci se - ra que'm para'tas tar bresca ce les tial quari de ta quay quari de ta

meno mosso

ten *tempo* *ten*

quay! que'm para'tas tar bresca ce les tial

tempo.

Prometatje.

- Jardinera sou - jardinera hermosa,
Jo vull una flor - de vostre jardí,
Doneume 'l clavell - doneume la rosa
I si mes vos plau - deume 'l gessami.
- Sou un bell gatí - que cerqueu floretes
Las de mon jardí - totas son per vos,
Si'm dieu d'amor - dolçes parau letas,
Si volquessiu ser - mon aymat espos.
- Veniu a mar llar, - bella jardinera,
Será un floujo niu - lo nostre casat,
Ma esposa seréu, - ma fada encisera,
Que'm para'tastar - bresca celestial.

1ª Esclat d'aymor

Larghetto

Veu

Delicatissimo e legato

Piano

rit.

p

Co-lo-me-ta soch sens

fel Co-lo-me-ta en a-mo-ra da Lay ma cores to meu cel ye son pit ma dolça es-

ta da visca l'a mor Vis ca l'a mor

Con anima

cres-cen-do

acceleran-do

calmatto

vis ca l'a mor jo soch la jo-ya del ay-ma

cres-cen-do

accelerando

calmatto

ff

ped.

do- jo soch la jo-ya del ay-ma dor.

stargando

tempo

tempo

m.e.

rit.

p

Al ru

ped.

ab. 92.

riu de mon cantar L'ayma dor prou se des pon da De sos ulls al dol mi rar - l'a le gri a al cor i

non da Visca l'a mor Visca l'a mor vis ca l'a mor jo soch la

jo-ya del ay ma- dor jo soch la jo ya del ay ma- dor

May la dit- xa tin dra fi Mon ma dor m'ha dat pe-nyo ra Siell a

le na sols per mi Lo meu cor també l'adora Visca l'amor Visca l'amor

Visca l'amor - jo soch la joya del aymador jo soch la joya del aymador

Esclat d'amor

Colometa soch sens fel,
 Colometa enamorada,
 L'Aymador es lo meu cel
 I son pit ma dolça estada.

Visca l'amor!
 Jo soch la joya
 Del Aymador.

Al·lu·ru·rí de mon cantar
 L'Aymador prou se despenja,
 De sos ulls al dols mirar
 L'alegria 'l'cor inonda.

Visca l'amor!
 Jo soch la joya
 Del aymador.

May la ditxa vindrà fe,
 L'Aymador m'ha dat penyora,
 Si Ell alena sols per mi,
 Lo meu cor també l'adora.

Visca l'amor!
 Jo soch la joya
 Del Aymador.